

Bilag 11.

Oversættelse.

Ambassadør Otto Borchs indlæg i 2. udvalg den 7. oktober 1971 om Det økonomiske og sociale Råds (ECOSOCs) beretning.

Danmark er ikke i øjeblikket medlem af Det økonomiske og sociale Råd, men følger rådets arbejde som observatør - i de seneste måneder med særlig opmærksomhed. Siden 25. generalforsamling er der sket en betydningsfuld udvikling. Vi tilslutter os den udtalelse, som rådets præsident i indledningen til ECOSOCs årsberetning har fremsat om, at rådet har nået en fase i sin historie, som i fremtiden meget vel vil blive fremhævet som et vigtigt vendepunkt.

I FN-pagten tillægges Det økonomiske og sociale Råd rollen, under generalforsamlingens myndighed, som FNs hovedorgan for samordning og udformning af FNs politik på det økonomiske og sociale område.

Det har i mange år været den almindelige opfattelse, at ECOSOC ikke har kunnet leve op til de store forventninger, som mange lande stillede til det. Man har hævdet, at rådets resultater har været beskedne i forhold til omfanget af de opgaver, der har skullet løses. Og som hovedårsagen hertil har man anført, at rådet er for lille i forhold til FNs hurtigt voksende medlemskreds. Rådets beslutninger og resolutioner har ikke tilstrækkelig vægt, fordi de repræsenterer et begrænset antal landes synspunkter. Mange af de organer, der rapporterer til ECOSOC har en større medlemskreds end rådet selv. Følgen heraf har været, hævdes det, at realitetsdrøftelserne af mange vigtige spørgsmål på rådets dagsorden har fundet sted i andre organer, og at rådet ikke har været i stand til selv at yde nogen større medvirken.

Det er endvidere blevet fremført, at korte intervaller mellem medlemskab er nødvendige for at sikre nær kontakt med rådets arbejde. For mange landes vedkommende er der gået 12 år eller derover mellem deres medlemskab af rådet, og adskillige betyd-

ningsfulde og indflydelsesrige lande har end ikke været repræsenteret i rådet.

Behovet for at gøre ECOSOC til et virkeligt effektivt organ er blevet stadigt mere presserende i de seneste år. I det sidste tiår er der sket en betydelig intensivering af det internationale samarbejde om løsningen af udviklingslandenes økonomiske og sociale problemer. Denne indsats kulminerede med vedtagelsen på den 25. generalforsamling af strategien for De forenede Nationers 2. udviklingstiår. Strategien er det første forsøg på at skabe en begrebsmæssig ramme for en verdensomspændende indsats til fremme af menneskets levevilkår. Strategiens gennemførelse forudsætter en vidtrækkende og aktiv samordning af arbejdet inden for FN-systemets organer. ECOSOC er, som det fremgår af strategien, det eneste organ under generalforsamlingen, som vil kunne påtage sig denne opgave. Samtidig nødvendiggør det intensiverede internationale samarbejde en mere rationel arbejdsfordeling mellem ECOSOC og generalforsamlingen. Også med henblik herpå er det nødvendigt, at rådet styrkes.

I år er man i forsøgene på at finde veje og midler til en styrkelse af ECOSOC fra forsigtige forslag om begrænsede proceduremæssige ændringer nået frem til overvejelse af fundamentale reformer inden for FN-systemet. Drøftelserne på rådets 50. samling mundede ud i en skitsering af anbefalinger og resolutioner, som blev endeligt vedtaget på den 51. samling.

Den vigtigste resolution, der blev vedtaget på nævnte samling, er utvivlsomt resolutionen om forøgelse af rådets medlemstal, institutionelle ordninger med hensyn til videnskab og teknologi og et apparat til at foretage en gennemgang og vurdering af